

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové Ph.D, v právní věci navrhovatelů **a) V. K.**, zastoupeného zmocněncem M. H., **b) A. A.**, **c) J. A.**, **d) TERRENI SOKOLEC s.r.o.**, se sídlem Otakarova 81, Uherské Hradiště, **e) REAL ESTATE UH s.r.o.**, se sídlem Otakarova 81, Uherské Hradiště, proti odpůrci **Město Staré Město**, se sídlem nám. Hrdinů 100, Staré Město, zastoupeného Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem se sídlem Údolní 33, Brno, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2012 – Územní plán Města Staré Město, vydaného usnesením zastupitelstva města Staré Město, v ploše P*57 v obci Staré Město, k.ú. Staré Město u Uherského Hradiště,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatelé **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odpůrci **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu na zahájení řízení

[1] Podáním ze dne 31. 12. 2015, doručeným zdejšímu soudu osobně dne 4. 1. 2016 se žalobci jako vlastníci dotčených pozemků domáhali zrušení části opatření obecné povahy, Územního plánu města Staré Město účinného od 1. 1. 2013, (dále jen „územní plán“), pokud

se týká vymezení plochy P*57, veřejného prostranství, včetně zřízeného předkupního práva pro oprávněného město Staré Město a zákazu parkování.

[2] Návrh původně podalo 15 navrhovatelů, u jejich označení byl uveden podpis. Poté, co jim soud doručil výzvu k zaplacení soudního poplatku, sedm z nich se vyjádřilo, že návrh nepodali a nepodepsali. Další tři nezaplatili soudní poplatek. Soud proto usnesením ze dne 16. 2. 2016 č.j. 63A 2/2016-45, které nabylo právní moci dne 26. 2. 2016, ve vztahu k těm, kteří uvedli, že návrh nepodepsali a nepodali, návrh odmítl, ve vztahu k těm, co nezaplatili soudní poplatek, řízení zastavil. Poté bylo řízení vedeno pouze s pěti navrhovateli, uvedenými v záhlaví.

[3] Navrhovatelé uvedli, že je předkupní právo omezuje v nakládání s jejich vlastnictvím a při případné budoucí zástavbě, až blízká drůbežárna omezí svůj vliv na okolí. Vzhledem k tomu, že již v současné době došlo k omezení kapacity drůbežárny a snížení emisí, lze do budoucna předpokládat možnost zastavění pozemků v blízkosti. Důvodem pro zrušení je i to, že zřízení předkupního práva se objevilo až v pozdější verzi grafické i textové části územního plánu, se kterým dnes pracuje stavební úřad, je zde rozpor mezi zadáním, návrhem, řešením, odůvodněním a schválením.

[4] Rovněž zákaz parkování je omezuje v realizování vlastnického práva, a to s ohledem na vyhlášku o poplatcích. Na veřejném prostranství je stanoven poplatek za trvalé parkování až 8 000 Kč a lze počítat s jeho zvýšením.

[5] Možnost využívání veřejného prostranství je omezena. Užívání, jako je například dočasné uskladnění materiálu, podléhá povolení Městského úřadu Staré Město a může být zpoplatněno.

[6] Stanovené využití – účelová zeleň proti pachům z drůbežárny vlastníka omezuje v užívání pozemku jako zahrádku či sad. Musí zde být pouze tráva a živý plot, protože prý drůbežárna musí splnit podmínky z tzv. „integrovaného“ povolení. V územním plánu však není žádná zmínka o tom, co bylo krajským úřadem v integrovaném povolení nařízeno, není vysvětleno, protože zde musí být pouze tráva a živý plot, když pozemky jsou daleko od drůbežárny a přímo u drůbežárny toto stanoveno není.

[7] Důvodem pro zrušení veřejného prostranství je rovněž skutečnost, že k němu nemá veřejnost přístup, neboť zemědělci zde pěstují kukuřici, nikde není cesta veřejné prostranství zpřístupňující, veřejné prostranství je asi dvacetkrát větší, než bylo třeba, což nikdo veřejnosti nevysvětlil.

[8] Dalším pochybením žalovaného a důvodem pro zrušení územního plánu je, že na pozvánce na zasedání zastupitelstva ze 17. 12. 2012 nebylo uvedeno, že se bude schvalovat územní plán.

[9] Pokud se týká tvrzeného vlastnictví pozemků, které byly dotčeny zřízením veřejného prostranství P*57, navrhovatelé odkázaly na listy vlastnictví a uvedli jejich čísla.

II. Vyjádření odpůrce

[10] Odpůrce navrhl, aby soud návrh na zrušení předmětné části opatření obecné povahy zamítl. Zmínil, že jedním z původně 15 navrhovatelů byl i Ing. Z. V., který je navrhovatelem i v řízení souběžně vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 63A 1/2016. Vzhledem ke konstrukci návrhu odpůrce vyjádřil názor, že Ing. Z. V. je autorem návrhu v obou věcech. Dále konstatoval, že z návrhu není zřejmé, ve vztahu ke kterým pozemkům se cítí dotčení, neboť uvedli pouze listy vlastnictví bez konkrétní specifikace i konkrétního dotčení vzhledem ke stávajícímu využití, což znemožňuje konkrétní reakci. Zároveň návrh není ani datován.

[11] V průběhu pořizování ÚP pořizovatel obdržel pouze dvě připomínky soukromých subjektů k obsahu ÚP (kterým bylo vyhověno) a žádnou námitku. Nikdo z navrhovatelů v průběhu pořizování nepodal žádné vyjádření, žádnou připomínku či námitku a neúčastnil se ani veřejného projednání návrhu ÚP, které se konalo dne 17. 10. 2012. S ohledem na ustálenou judikaturu (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, čj. 1 Ao 2/2010 – 116), pokud byl navrhovatel v průběhu pořizování ÚP neaktivní, nepodal proti jeho návrhu připomínky ani námítky, v nichž by namítal nepřiměřenost zásahu ÚP do jeho práv, zbavil se svým pasivním přístupem možnosti, aby jeho námítky byly náležitě vypořádány správním orgánem. Tato skutečnost ovlivňuje rozsah soudního přezkumu.

[12] Odpůrce rovněž uvedl, že návrh na soudní přezkum byl podán na úplném konci zákonné tříleté lhůty pro soudní přezkum ÚP a navrhovatelé neuvedli, proč se obsahem ÚP cítí dotčení až po třech letech od jeho vydání.

[13] Navrhovatelé nejsou spokojeni s vymezením plochy veřejného prostranství P*57 a nesouhlasí se vznikem předkupního práva města Staré Město k části jejich pozemků, které se nacházejí v ploše P*57. Vydaný územní plán skutečně obsahuje seznam ploch veřejných prostranství, na které lze uplatnit předkupní právo města. S ohledem na zákon č. 350/2012 Sb., kterým byl novelizován s účinností od 1. 1. 2013 stavební zákon, došlo ke změně ust. § 101 stavebního zákona, který předkupní právo upravoval. Nově je pro vznik předkupního práva nutné do vydaného ÚP uvést konkrétní parcelní čísla pozemků, kterých se předkupní právo týká, a tyto neprodleně nahlásit katastrálnímu úřadu. To vydaný ÚP, vzhledem k době svého pořízení neobsahoval. Dle bodu 9. přechodných ustanovení zákona č. 350/2012 Sb., se vymezení předkupního práva v územním plánu, které je v rozporu s tímto zákonem, nepoužije. Z tohoto důvodu není zmiňované předkupní právo realizovatelné a vůbec nevzniklo, a jako takové ani nemůže být zapsáno do katastru nemovitostí. Tím pádem vlastnictví navrhovatelů není zmiňovaným předkupním právem nijak dotčeno ani omezeno.

[14] V souvislosti s vymezením plochy veřejného prostranství P*57 se navrhovatelé cítí omezeni také tím, že na ně dopadá povinnost platit poplatek za užívání veřejného prostranství dle obecně závazné vyhlášky města Staré Město č. 02/2012 o místních poplatcích. Zmiňovaná obecně závazná vyhláška dopadá pouze na skutečně existující veřejná prostranství uvedená v příloze vyhlášky, nikoli na návrhové plochy veřejných prostranství v ÚP, tudíž žádný poplatek za užívání veřejného prostranství nemůže být navrhovatelům stanoven. U navrhovatelů, jejichž pozemky jsou v katastru vedeny jako orná půda, jsou parkování i zástavba vyloučeny již kvůli charakteru využití, nemohou být tedy dotčeni na svých právech.

[15] Účelem vymezení plochy veřejného prostranství P*57 byla ochrana navrhovaných ploch hromadného bydlení (BH 2) a stávajících ploch individuálního bydlení od ploch smíšené výroby (SP 125) a současného areálu společnosti ZEVOS a. s., která zde provozuje drůbežárnu. Ochrana měla být zajištěna vysázením izolační zeleně v této ploše. Zároveň malá část plochy veřejného prostranství P*57 byla zamýšlena jako příjezdová cesta. Vše je uvedeno ve schváleném ÚP v části Odůvodnění (str. 46).

[16] Navrhovatelé poukazovali na chybějící vymezení ploch veřejného prostranství ve výkrese B3, který byl zveřejněn na úřední desce Městského úřadu Staré Město dne 17. 12. 2012 ve 22:59, bezprostředně po schválení a vydání územního plánu a na str. 35 návrhu územního plánu, zveřejněného zároveň, kde nebyl uveden seznam veřejných prostranství, ke kterým se stanoví předkupní právo města. Je pravdou, že došlo k chybě zveřejněného výkresu i verze návrhu. To však nic nemění na tom, že navrhovaná veřejná prostranství, včetně plochy P*57, byla po celou dobu řádně vedena v návrhu územního plánu, v jeho odůvodnění i v jeho grafické části, a to i v době před společným jednáním s dotčenými orgány, tak i před veřejným projednáním. Správnou verzi mělo i zastupitelstvo při schvalování. Dočasné zveřejnění nesprávné verze jediného neúplného výkresu po schválení zastupitelstvem se nemohlo dotknout práv navrhovatelů.

[17] Navrhovatelé poukazovali na velikost plochy veřejného prostranství, které je asi 20 krát větší, než je třeba, důvod jim nikdo nevysvětlil. Odpůrce k uvedenému konstatoval, že § 7 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., v platném znění stanoví minimální rozlohu související plochy veřejného prostranství, nikoliv však maximální. I proto nelze plochy veřejného prostranství vymezené v ÚP považovat za 20x větší, než je třeba.

[18] Navrhovatelé dále uváděli, že na pozvánce na zasedání zastupitelstva na den 17. 12. 2012 nebylo napsáno, že se bude schvalovat územní plán. To není pravdou. Vyhláška města Staré Město týkající se svolání zasedání Zastupitelstva města Staré Město, která obsahuje bod č. 9 nazvaný „Návrh na vydání ÚP Staré Město“. Odpůrce má tedy za zcela prokázané, že bylo řádně a včas uvedeno, že na zasedání zastupitelstva města Staré Město dne 17. 12. 2012 se bude rozhodovat o schválení připraveného ÚP.

III. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[19] Odpůrce soudu v přípisě ze dne 2. 3. 2016 soudu sdělil, že nesouhlasí s vydáním rozhodnutí ve věci samé bez nařízení jednání. Vzhledem k tomu se soud nedotazoval navrhovatelů ve smyslu § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění, (dále jen „s.ř.s.“), zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Posléze ve vyjádření k návrhu uvedl, že navrhuje, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání. Vzhledem ke snaze soudu rozhodnout ve věci ve lhůtě stanovené v § 101d odst. 2 s.ř.s. soud po změně názoru odpůrce nepřistoupil k poučování navrhovatelů dle § 51 s.ř.s. a ve věci nařídil jednání na 31. 3. 2016. Navrhovatelé A. A. a J. A. požádali o odročení jednání z důvodu zahraniční cesty. Soud tedy jednání odročil a zároveň poučil účastníky ve smyslu § 51 s.ř.s. Po tomto poučení žádný z navrhovatelů nepožadoval nařízení jednání. Soud tedy ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

[20] Nejprve se soud zabýval otázkou, zda návrh obsahuje náležitosti stanovené v §101 b odst. 2 s.ř.s. Odpůrce totiž namítal, že z návrhu není zřejmé, ve vztahu ke kterým pozemkům se navrhovatelé cítí dotčeni, neboť uvedli pouze listy vlastnictví bez konkrétní specifikace i konkrétního dotčení vzhledem ke stávajícímu využití, což znemožňuje konkrétní reakci. Zároveň návrh není ani datován.

[21] Pokud se týká datování návrhu námitka odpůrce je nedůvodná, neboť návrh obsahuje datum 31. 12. 2015 na první stránce v pravém rohu nahoře.

[22] Je pravdou, že v návrhu je argumentováno vlastnictvím pozemků, přičemž ale tyto pozemky jsou označeny pouze odkazem na list vlastnictví, nikoliv parcelním číslem. Jak však soud ověřil v katastru nemovitostí, na uvedených listech vlastnictví jsou skutečně zapsány pozemky ve vlastnictví navrhovatelů, do kterých zasahuje plocha veřejného prostranství P*57. (porovnání soud provedl s výkresy, které jsou součástí územního plánu). Ve všech případech se jedná o katastrální území Staré Město u Uherského Hradiště.

[23] Navrhovatel V. K. vlastní pozemky zapsané v LV 5744, p.č. 6052/9 a 6053/288, navrhovatelé A. A. a J. A., vlastní v SJM pozemky zapsané v LV 4218 p.č. 6053/251, 6053/253 a 6053/257, navrhovatel TEREENI SOKOLEC s.r.o. vlastní pozemky zapsané v LV 87 p.č. 6053/238-239, 6053/242, 6053/246-248, 6053/250, 6053/252, 6053/254, 6053/256, navrhovatel REAL ESTATE, UH s.r.o. vlastní pozemky zapsané v LV 5806, p. č. 6053/50, 6053/303 6053/305, 6053/319.

[24] Soud při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného opatření obecné povahy (§101v odst. 3 s.ř.s.) a vycházel ze spisové dokumentace předložené odpůrcem.

[25] Ještě před započítáním přezkumu napadeného opatření obecné povahy v rozsahu plochy P*57 na základě návrhových bodů, které vyplynuly z podání navrhovatelů doručeného soudu 4. 1. 2016, považuje soud za nezbytné vymezit základní hlediska či zásady přezkumu územních plánů, ze kterých při projednávání a rozhodování věci vycházel, tak, jak vyplývají z právní úpravy a z judikatury Nejvyššího správního soudu.

[26] V nyní souzené věci je předmětem sporu tvrzený zásah do práv navrhovatelů jako vlastníků pozemků. Soud především konstatuje, že v procesu územního plánování dochází k posouzení řady zájmů soukromých i veřejných a výsledkem pak musí být rozhodnutí o upřednostnění některých zájmů před jinými při zachování právem předvídané proporcionality a ochrany základních práv před svévolnými a excesivními zásahy. Obecné rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování výše zmíněných zásad je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu konkrétního územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by tak byly porušením ústavních zásad o dělbě moci (srov. bod 114 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010-103, publ. pod č. 2552/2012 Sb. NSS).

[27] Soud může přezkoumávat pouze to, zda příslušný orgán postupoval při pořizování územního plánu a v řízení o jeho vydání v souladu se zákonem (viz rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006-74, publ. pod č. 968/2006 Sb. NSS). Úlohou soudu v tomto typu řízení je bránit jednotlivce (a tím zprostředkovaně celé politické společnosti) před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, nikoliv však územní plány dotvářet. Při hodnocení zákonnosti územního plánu či jeho změny se pak soud řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti. Ke zrušení územního plánu či jeho změny by měl proto soud přistoupit, pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007-73, publ. pod č. 1462/2008 Sb. NSS).

Podmínky řízení

[28] Soud se nejprve zabýval splněním procesních podmínek řízení, kterými je přípustnost návrhu, aktivní procesní legitimace navrhovatelů, pasivní procesní legitimace odpůrce a formulace závěrečného návrhu.

[29] Návrh podaný dne 4. 1. 2016 směřuje proti opatření obecné povahy, které bylo vydáno dne 17. 12. 2012 a nabylo účinnosti dne 1. 1. 2013. Návrh je tak podán na samém konci lhůty, ale včas (§ 101b s.ř.s.).

[30] Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatelů se tak zakládá tvrzením dotčení na jejich právech. V souladu s názorem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 21.7.2009 ve věci sp. zn. 1 Ao 1/2009, publikováno pod č. 1910/2009 Sb. NSS) zdejší soud vychází z toho, že aby byl navrhovatel aktivně legitimován musí především tvrdit, že existují určitá jim náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Navrhovatelé jsou vlastníky pozemků, které jsou součástí plochy P*57a pro účely posouzení otázky aktivní legitimace v dostatečném rozsahu tvrdí možnost dotčení na svých právech vlastníka. Soud tedy nemá pochybnosti o aktivní legitimaci navrhovatelů k podání návrhu.

[31] Navrhovatelé správně označili osobu pasivně legitimovanou, kterou je město Staré Město. Soud připomíná, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. ve sbírce NSS pod č. 1910/2009, je v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. o zrušení územního plánu odpůrcem obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo.

[32] Další podmínkou řízení je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení §101a s.ř.s. Navrhovatel požaduje zrušení části opatření obecné povahy, přičemž srozumitelným způsobem označil jak opatření obecné povahy, tak i dotčenou část, obsahuje i náležitosti dle §101b odst. 2 s.ř.s..

Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy a jeho užití v projednávané věci

[33] Krajský soud v Brně dále vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS, podle kterého soud při zkoumání důvodnosti návrhu na přezkum opatření obecné povahy postupuje v krocích tzv. algoritmu. V prvním kroku soud zkoumá, zda napadené opatření obecné povahy bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc. V druhém kroku se soud zabývá, zda orgán, který opatření vydal, nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní, prostorové a časové). V dalších krocích pak soud posuzuje zákonnost postupu odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy a otázky obsahového souladu napadeného opatření obecné povahy se zákonem (hmotněprávními předpisy), a zkoumá i soulad opatření obecné povahy se zásadou proporcionality.

[34] Je nutno vzít rovněž v úvahu, že při postupu podle uvedeného algoritmu je soud v souvislosti s nabytím účinnosti novely soudního řádu správního, provedené zákonem č. 303/2011 Sb. dne 1. 1. 2012 limitován tím, že podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.

[35] Napadené opatření obecné povahy - Územní plán města Staré Město, účinné ode dne 1. 1. 2013, krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 7, § 101a a násl. s.ř.s., dle uvedeného algoritmu, přičemž vycházel z konkrétních okolností případu a z uplatněných návrhových bodů.

[36] První 2 kroky algoritmu soud činí s ohledem k jejich obsahu z úřední povinnosti, jak vyplývá i z odst. 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS. Nutno dodat, že navrhovatel nijak nezpochybňuje otázky související s pravomocí a působností odpůrce k vydání napadeného územního plánu. Ani soud nemá pochybnosti o těchto otázkách. Proto soud přistoupil k dalším krokům dle uvedeného algoritmu, jako je otázka, zda opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu se zákonem stanoveným postupem, zda není v rozporu s hmotným právem, (materiální kritérium), přezkum opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality. V těchto krocích je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.

[37] V uvedených třech krocích algoritmu je nutno zohlednit, zda navrhovatel byl aktivní v procesu přípravy a přijímání opatření obecné povahy. Samozřejmě je nutno přihlížet ke konkrétním okolnostem případu a uplatněným námitkám. Zejména pokud se jedná o třetí krok algoritmu - tedy zda k vydání opatření obecné povahy došlo zákonem stanoveným postupem, je nutno odlišit případná drobná pochybení bez vlivu na výsledek řízení, až po pochybení, která měla zásadní vliv.

[38] K uvedenému soud odkazuje na již výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publ. pod č. 2215/2011 Sb. NSS, podle kterého „*Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud (§ 101a a násl. s. ř. s.) s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva*

a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.“

[39] Odpůrce ve vyjádření k návrhu konstatoval procení pasivity navrhovatelů v procesu přijímání územního plánu. Ze spisového materiálu soud nezjistil, že by někdo z navrhovatelů byl v procesu přijímání a projednávání územního plánu jakkoliv aktivní. Nikdo z nich neuplatnil žádnou námitku, ani připomínku. Ostatně ani v návrhu na zahájení řízení nenamítali, že nebyly vypořádány jejich námitky či připomínky.

[40] Navrhovatelé v tomto řízení hájili především svá soukromá práva, vyplývající z vlastnického práva k pozemku parc.č. 6053/241 v obci Staré Město, k.ú. Staré Město u Uh. Hradiště, kdy se část tohoto pozemku stala v důsledku přijetí územního plánu nově součástí plochy P*57 – veřejné prostranství. Jedná se tedy o námitku proti proporcionalitě řešení. Zde je naprosto podstatné, že navrhovatelé v průběhu pořizování územního plánu neuplatnili žádné námitky ani připomínky. Nebylo zjištěno, že by pasivita navrhovatele měla nějaké objektivní příčiny. Jak soud zjistil, odpůrce v průběhu přijímání územního plánu nikterak neomezoval veřejnost v účasti. Oznámení o projednání návrhu zadání bylo zveřejněno vyhláškou ze dne 8. 6. 2010 s poučením, že do návrhu zadání je možno nahlédnout a každý může u pořizovatele uplatnit své připomínky v lhůtě 30 dnů. Oznámení o veřejném projednání návrhu územního plánu bylo zveřejněno veřejnou vyhláškou ze dne 27. 8. 2012, která byla vyvěšena na úřední desce Městského úřadu Staré Město. Ze zápisu z veřejného projednání ze dne 17. 10. 2012 je zřejmé, že se veřejnost projednání zúčastnila, byly uplatněny dvě připomínky (žádná z nich nebyla uplatněna někým z navrhovatelů). Nebylo zjištěno, že by se odpůrce dopustil pochybení, které by navrhovatelům bránilo hájit jejich práva v procesu pořizování územního plánu.

[41] Soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu, ze dne 13. 5. 2014, č.j. AOs 3/2013- 29, a dále ze dne 23. září 2013, č. j. 8 AOs 2/2012 – 59, ze kterých vyplývá, že jestliže účastník řízení bez objektivních důvodů neuplatní řádně své námitky v průběhu pořizování územního plánu, sám se tím zbaví možnosti, aby jeho námitky byly vypořádány orgánem přijímajícím napadený územní plán, a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.

[42] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014, č.j. 6 AOs 3/2013- 29, dále vyplývá, že soud může zrušit opatření obecné povahy v případě procesní pasivity navrhovatele, pokud jsou k tomu závažné důvody. Těmi může být porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Může jít o porušení ustanovení upravujících proces přijímání územního plánu takovým způsobem, že tím odpůrce navrhovateli znemožnil nebo ztížil uplatnění jeho práva podat námitky nebo připomínky, popřípadě může jít o porušení právních předpisů chránících významné veřejné zájmy.

[43] Navrhovatelé namítali, že na pozvánce na zasedání zastupitelstva na 17. 12. 2012 nebylo uvedeno, že se bude schvalovat územní plán. Jak však soud zjistil z vyhlášky o svolání veřejného zasedání Zastupitelstva města Staré Město na 17. 12. 2012, program zasedání obsahuje bod č. 9 nazvaný „Návrh na vydání ÚP Staré Město“. Zároveň je zde uvedeno, že

zasedání zastupitelstva města jsou veřejná. Ani zde se tedy odpůrce nedopustil pochybení, které by znamenalo omezení účasti veřejnosti.

[44] Soud tedy konstatuje, že se navrhovatelé vzhledem ke své pasivitě v průběhu přijímání územního plánu připravili o možnost, aby se jejich námitkami zabýval soud.

[45] Nad rámec uvedeného soud k námitkám ohledně předkupního práva ve vztahu k pozemkům patřícím do plochy P*57 odkazuje na vyjádření odpůrce uvedené výše v odst. 13, se kterým se plně ztotožňuje.

IV. Závěr a náklady řízení

[46] Soud vzhledem k uvedenému dospěl k závěru, že důvody pro zrušení opatření obecné povahy nejsou dány a návrh v souladu s §101d odst. 2 s.ř.s. zamítl.

[47] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Navrhovatelé neměli ve věci úspěch, soud tedy rozhodl, že na náhradu nákladů řízení nemají právo. Úspěšný odpůrce uplatňoval náhradu nákladů řízení, neboť byl v řízení zastoupen advokátem na základě plné moci, soud mu ji však nepřiznal. Soud tyto náklady nepokládá za důvodně vynaložené. Dle názoru soudu je odpůrce dostatečně personálně vybavený k tomu, aby byl schopen obhájit jím pořízený územní plán.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. dubna 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu